

ΕΚ ΤΟΥ ΒΙΟΥ ΤΟΥ ΦΡΙΔΕΡΙΚΟΥ Β'

Ο γάμος του Φριδερίκου πρὸς τὴν πρωτότοκον θυγατέρα τῆς βασιλίσσης τῆς Ἀγγλίας Βικτορίαν ὑπῆρξεν ἀληθῆς ἔνωσις καρδιῶν. Ἡ Ἀγγλὶς πριγκήπισσα ἤρεσεν αὐτῷ ἀφ' ἣς ἡμέρας τὴν εἶδε τὸ πρῶτον. Τὸ δημοσιευθὲν ἡμερολόγιον τῆς βασιλίσσης Βικτορίας ἀναφέρει ὑπὸ ἡμερομηνίαν 29 Σεπτ. 1855. «Σήμερον ἡ ἀγαπητὴ ἡμῶν Βικτορία ἐμνηστεύθη τῷ πρίγκιπι τῆς Πρωσίας Φριδερίκῳ, δῖτις ξενίζεται παρ' ἡμῖν ἀπὸ 15 ἡμερῶν. Τῇ 20 ἀνεκοίνωσεν ἡμῖν τὴν αἰτησίν του, ἀλλ' ἔνεκεν τῆς ἀκρας νεότητος τῆς Βικτορίας ἐδιετάζομεν ἐὰν ἐπρεπε νὰ δμιλήσωμεν εὐθὺς μετ' αὐτῆς ἢ νὰ περιμείνωμεν τὴν ἐπάνοδόν του. Ἀλλ' ὅτε σήμερον ἀνηρχόμεθα εἰς τὸν λόφον Κρατίγνα-Βάν, ὁ πρίγκηψ ἔκοψεν ἄνθος σημαίνον εύτυχίαν, τὸ ἐδώκε τῇ Βικτορίᾳ, προσέθηκε δὲ κατὰ τὴν ἐπάνοδον νύζεις περὶ τῶν ἐπιδίων του, αἰτινες ἐπληρώθησαν τάχιστα». Ὁ δὲ πρίγκηψ Ἀλέρτος ἔγραψε τῇ 2 Ὀκτωβρίου. «Οἱ δύο νέοι εἴνε κατερωτευμένοι, ὁ δὲ Φριδερίκος μᾶς συνεκίνησε διὰ τῆς ἀγνότητός του, τῆς ἀθωότητος καὶ τῆς ἀφιλοκερδείας. Δάκρυα ἔρρευσαν πολλά». «Οτε ἐκ Λουδίου δι πρίγκηψ ἀπῆλθεν εἰς Παρισίους, ἡ αὐτοκράτειρα Εὐγενία ἔγραψε περὶ αὐτοῦ. «Εἶναι ωραῖος ὑψηλὸς ἀνήρ, ὑπερέχων κατὰ μίαν δλην κεφαλὴν τοῦ αὐτοκράτορος, εὐλύγιστος, ξανθός, Γερμανὸς οἰοι οἱ εἰκονίζομενοι ὑπὸ τοῦ Τακίτου, ἵπποτικῶς ἀβρὸς τοὺς τρόπους, ἔχων ἔκφρασιν Ἀμλέτου ἐπὶ τῆς μορφῆς. Ὁ συνοδεύων αὐτὸν στρατηγὸς Μόλτκε εἴναι σιωπηλός, ἀλλ' οὐχὶ ὀνειροπόλος. Προσέχει εἰς ὅλα, ἐκπλήττει δὲ πάντας διὰ τῶν εὐστόχων του παρατηρήσεων. Ἐπιβλητικὴ φυλὴ αὐτοὶ οἱ Γερμανοί. Ὁ Λουδοβίκος λέγει δῖτι εἴνε ἡ φυλὴ τοῦ μέλλοντος. Ἀλλὰ δὲν ἐφθάσαμεν ἔτι εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο». Ὁ δὲ Ναπολέων ἔγραψε τῇ βασιλίσσῃ Βικτορίᾳ. «Ο πρίγκηψ ἤρεσεν ἡμῖν πολὺ, οὐδὲ ἀμφιβάλλω δῖτι θὰ καταστήσῃ εὐδαίμονα τὴν μνηστήν του. Φαίνεται κεκτημένος πάσας τὰς ἴδιότητας, αἰτινες προσήκουσιν εἰς τὴν ἡλικίαν του καὶ εἰς τὸν βαθμόν του. Προσεπαθήσαμεν νὰ καταστήσωμεν εὔρεστον τὴν ἐν Παρισίοις διατριβήν του· ἀλλ' αἱ σκέψεις του ἐστρέφοντο διηνεκῶς πρὸς τὸ Οὐνίδσωρ». —

Τὰς φοιερὰς σκηνὰς τῶν πεδίων τῆς μάχης εἶδε τὸ πρῶτον δι Φριδερίκος, βασιλικὸς τότε πρίγκηψ τῆς Πρωσίας, κατὰ τὸν διανικὸν πόλεμον τοῦ 1864, τόσην δὲ ἐνεποίησαν αὐτῷ αἰσθησιν, ὥστε πρώτη του φροντὶς ὑπῆρξεν ἡ ἔδρυσις ταμείου ὑπὲρ τῶν ἀπόρων οἰκογενειῶν τῶν θανόντων καὶ πηρωθέντων. Κατὰ τὴν ἐ-

πάνοδον εἰς Βερολίνον, εἰς τὸ συγχαρητήριον τοῦ δημάρχου προσφώνημα ἀπεκρίθη· «Ἐν τῇ χαρᾷ ἐπὶ τῇ νέᾳ κτήσει δὲν πρέπει νὰ λησμονήσωμεν τοὺς πατέρας καὶ τὰς μητέρας, ὃν εὐέλπιας οὐσίας ἀνήρπασαν οἱ ἐφετεινοὶ ἀγῶνες». Κατὰ τὸν πόλεμον τοῦ 1866 κατὰ τὴν Αὐστρίας ὁ Φριδερίκος, καίπερ κρίνας ως ἀρχηγὸς τῆς δευτέρας στρατιᾶς τὴν μάχην τῆς Σαδόβας, ἀπέφυγε πᾶν τὸ δυνάμενον νὰ θίξῃ τὴν φιλοτιμίαν τοῦ οἴκου τῶν Ἀφεούργων καὶ τῶν αὐστριακῶν λαῶν. Κατὰ τὸν πόλεμον τοῦ 1870 ἀνέλαβε τὴν ἀρχηγίαν τοῦ νοτιογερμανικοῦ στρατοῦ, συνετέλεσε δὲ διὰ τοῦ ἀποροσμαχήτως ἀξιαγάστου ἡθους εἰς τὴν συνδιαλλαγὴν τῶν Βαυαρῶν, τῶν Βυρτεμβεργίων, τῶν Βαδαίων πρὸς τοὺς Πρώσσους. Αὐτὸς ἤνοιξε τὰς πύλας τῆς Γαλλίας διὰ τῆς μάχης τοῦ Βαϊσεμβούργου, αὐτὸς μετὰ δύο ἡμέρας συνέτριψε τὸν ἐκλεκτὸν στρατὸν τοῦ Μακ-Μαχών ἐν Βέρτ. Τὸ ὄνομά του συνεδέθη ἀναποσπάστως πρὸς τὰ κλένη τοῦ Σεδάν καὶ τῆς πολιορκίας τῶν Παρισίων, ἐπανῆλθε δὲ ἐκ τῆς γαλλικῆς ἐκστρατείας φέρων τὸν βαθμὸν τοῦ στρατάρχου. Οἱ στρατιῶται τὸν ἐλάτρευον ἔνεκεν τῆς εὐπροσηγορίας καὶ φιλανθρωπίας του, ως ἄγγελον δὲ παρήγορον τὸν ἔβλεπον οἱ τραχυματίαι εἰς τοῖς νοσοκομεῖοις.

— Τὰ τέκνα του ἐπαίδευσεν δι Φριδερίκος μετ' ἀκρας αὐστηρότητος. «Οτε ἔπειμψε τοὺς οὐσίας του εἰς τὸ ἐν Κάσσελ γυμνάσιον, παρήγειλε ρητῶς νὰ φέρωνται πρὸς αὐτοὺς οἱ καθηγηταὶ ως πρὸς τοὺς λοιποὺς μαθητὰς. Τὴν σύζυγον τοῦ πρωτοτόκου οὐσίου του, τὴν νῦν αὐτοκράτειραν, ἡγάπα καὶ ἐτίμα μεγάλως ἔνεκεν τῆς ἐπιμελείας ἣν ἀφίερον εἰς τὴν παιδείαν τῶν τέκνων της. Μίαν ἡμέραν δι πενταετὴς ἔγγονός του προσῆλθε δακρυρροῶν. «Τί ἔχεις;» ἡρώτησεν δι Φριδερίκος — «Δὲν μοῦ ἔδωκεν ἡ μητέρα ὁ πωρικά, ἀπήντησε τὸ παιδίον, διότι δὲν ἦθελα νὰ χαιρετίσω εἰς τὸν περίπατον» — «Καλά ἔκαμεν, ὑπέλαβεν δι πάππος. Σκέψου διοία εντροπὴ διὰ τὸν αὐτοκράτορα νὰ λέγουν οἱ κάτοικοι τοῦ Βερολίνου δῖτι εἰσαὶ τόσον ἀτακτος, ώστε δὲν θέλεις νὰ χαιρετίσῃς».

— Οσάκις ὡμίλησεν ἐν δημοσίαις ἑορταῖς δι Φριδερίκος ἔξεφρασε πάντοτε ὑψηλὰ νοήματα ἐν εὐγενεῖ γλώσσῃ. Οἱ λόγοι του κατὰ τὰ ἐγκαίνια τοῦ ναοῦ τῆς Κολωνίας, κατὰ τὰ ἀποκαλυπτήρια τοῦ μνημείου τοῦ Στάιν, κατὰ τὸν πανηγυρισμὸν τοῦ Λουθήρου, κατὰ τὰς πανεπιστημιακὰς τελετὰς τῆς Κενιζέργης καὶ τῆς Αἰδελέργης διήγειραν εὐφρόσυνον ἡχῶ ἀπὸ ἄκρου εἰς ἄκρον τῆς Γερμανίας. Τὰς καρδίας ἥζευρε νὰ κατακτᾶ καὶ ἐν ζέναις χώραις, δημοτικώτατος δὲ ἰδίως ἐγένετο ἐν Ιταλίᾳ, ἀφ' ὅτου σπεύσας εἰς Ρώμην μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Βί-

κτωρος Ἐμμανουὴλ, ἥγειρεν ἐνώπιον ἀνευφη-
μοῦντος λαοῦ εἰς τοὺς στιβάρους του βραχίονας
τὸν δεκαετῆ διάδοχον τοῦ ἴταλικοῦ θρόνου καὶ
τὸν ἑφίλησεν εἰς τὸ στόμα, παραστήσας οὕτω
συμβολικῶς τὴν ἔνωσιν τῶν δύο δυναστειῶν καὶ
τῶν δύο ἑθνῶν.

— Τὸ φιλελέθερον τοῦ αὐτοκράτορος ἐνε-
δεικνύετο λαμπρῶς ἐν τῇ τιμῇ, τὴν ὁποῖαν
ἀπένειμεν εἰς τὴν δημοσιογραφίαν τῆς πα-
τρίδος αὐτοῦ. Μεγάλως ηὔνοει τοὺς δημοσιο-
γράφους καὶ ἐκ τῆς εὐρείας φάλαγγος αὐτῶν
οὐχὶ σπανίως ἐξέλεξε τοὺς ἑταίρους καὶ ἀκο-
λούθους αὐτοῦ.

Εἶναι γνωστὸν ὅτι ἦτο συνδρομητὴς εἰς δη-
μοκρατικὰ καὶ ριζοσπαστικὰ φύλλα, ἀτινα
ἀνεγίνωσκε μετ' ἴδιαζούσης προτιμήσεως. Αὐ-
λικὸς δέ τις μιᾶς τῶν ἡμερῶν, νέγλης ἐν τῇ ὑπη-
ρεσίᾳ, ἐξεθαμβώθη βλέπων τὴν πρωΐαν ὅτι κα-
τέκλυζον τὸ γραφεῖον τοῦ διαδόχου πᾶσαι αἱ
περὶ ὧν δὲ λόγος ἐφημερίδες· διέταξεν ἀμέσως νὰ
παύσῃ ἡ πρὸς αὐτὰς συνδρομὴ καὶ ἀντ' αὐτῶν
νὰ εἰσαγθῶσι κυβερνητικὰ φύλλα. Ἀλλ' ἐξουδε-
τέρωσε τὴν ἀπόφασίν του δὲ Φριδερίκος δια-
τάξας νὰ μὴ πραγματοποιηθῶσιν οἱ νεωτερισμοὶ
τοῦ αὐλικοῦ· δε τὸ δ' οὗτος ἐκπληκτὸς ἔτι τῷ
λέγει: — Ὑψηλότατε, αὐτὰ εἴνε ἐντελῶς ἐπα-
ναστατικὰ φύλλα! — Οὐνψηλότατος τῷ ἀπεκρίθη
ξηρῶς, ἀλλ' ἐξόχως: — Νὰ τὰ ἀφήσῃς εἰς τὴν θέ-
σιν των ἀγαπητέ μου· τί σκέπτεται ἡ κυβέρνησις
τὸ γνωρίζω πολὺ καλά· θέλω νὰ γνωρίζω τί σκέ-
πτονται καὶ οἱ ἄλλοι!

— Παρὰ πᾶσαν αὐτοῦ τὴν εὐπροσηγορίαν. δὲ
Φριδερίκος ἤξειρε ν' ἀποκρούῃ πᾶσαν ἀπερπῆ
οἰκειότητα. Κατὰ τὰ ἐγκαίνια τῆς σουεζικῆς
διώρυγος, ἰδὼν γνωστὸν συγγραφέα τοῦ Βερο-
λίνου, ἀνεφώνησεν αὐτῷ· «Σὲ ἀπαντῶ παντοῦ». —
«Αὐτὸ παθαίνω καὶ ἐγὼ μὲ τὴν Ὑψηλότητά
Σας», ἀπήντησε δὲ συγγραφεύς. — «Δησμονεῖς,
ὑπέλαβε τότε ψυχρῶς δὲ Φριδερίκος, ὅτι ἡ γέ-
φυρα ἡ ἄγουσα ἐξ ἐμοῦ πρὸς σέ, δὲν ἐπιστρέψει
ἐκ σοῦ πρὸς ἐμέ». — Αλλοτε ἔν τινι κώμῃ τῆς
νοτίας Γερμανίας δὲ δήμαρχος Σουη-
βός, ἐν τῇ ζέσει τῆς συνδιαλέξεως ἔβαλε τὴν
χεῖρα ἐπὶ κομβίου τοῦ ἐπενδύτου τοῦ πρίγκηπος.
Τὸ αὐστηρὸν τοῦ πρίγκηπος βλέμμα ὑπέμνησεν
αὐτῷ τὴν ἀπέπειαν καὶ δὲ μυστικῆς ἀπέσυρε
τὴν χεῖρα περίφοβος. Τότε δὲ πρίγκηψ μειδιάσας
εἶπεν· «Ἡμῶν τῶν πριγκήπων ἡ θέσις εἶναι
δυσχερής. Εάν τις ἀσεβήσῃ, δὲν δυνάμεθα οὕτω
εἰς τὸ δικαστήριον νὰ τὸν κλητεύσωμεν, οὕτω
εἰς μονομαχίαν νὰ τὸν προσκαλέσωμεν. Μόνον
ἥμων ὅπλον εἶναι ἡ ἔθιμοτυπία».

ΗΛΕΚΤΡΙΚΟΙ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΙ

Κατὰ τὸ τέλος τοῦ 1887 ὑπῆρχον καθ' ἄπα-
σαν τὴν οἰκουμένην οἱ ἔξης ἡλεκτρικοὶ σιδη-
ρόδρομοι:

·Er Εὐρώπη Mῆκος εἰς χιλιόμετρα

Τοῦ Πόρτρως ἐν Ἰρλανδίᾳ.....	9,6
Τῆς Φραγκφούρτης—"Οφφεμπαχ.....	7,2
Τοῦ Μπέσμπουκ—Νιούζαρυ ἐν Ἰρλανδίᾳ	4,8
Τοῦ Μέδλιγκ—"Ιντερθρουχ παρὰ τὴν	
Βιέννην.....	4,5
Τῶν Βρυξελλῶν.....	3,2
Τοῦ Ἀμβούργου.....	—
Τοῦ Βλάκπουλ ἐν Ἀγγλίᾳ.....	—
Τοῦ Λιχτερφέλδε ἐν Βερολίνῳ.....	2,4
Τοῦ Βράιτον.....	1,6
Τοῦ ὄρυχείου Χοενζόλερν.....	0,75
» Ζαουκερόδ παρὰ τὴν Δρέσδην.	0,72

·Er Αμερικῆ

Τοῦ Μογκόμερου ἐν Ἀλαβάμᾳ.....	17,7
Τοῦ Κάνσας Σίτου ἐν Μισσουρῇ.....	—
Τοῦ Ρίτζμονδ ἐν Βιργινίᾳ.....	11
Τοῦ "Αππλετον ἐν Βίσκονσιν.....	7,2
Τοῦ Σκράντων ἐν Πενσυλβανίᾳ.....	—
Τοῦ Πόρτ—Χιούρον ἐν Μίσιγκαν.....	6,4
Τοῦ Χάιλανδ—Πάρκ.....	5,6
Τοῦ Δένερ ἐν Κολοράδῳ.....	—
Τοῦ Λός "Ανζελες ἐν Καλιφορνίᾳ.....	4,8
Τῆς Βαλτιμόρης ἐν Μέρυλανδ.....	3,2
Τοῦ Ούνδσωρ ἐν Καναδᾷ.....	—
Τοῦ Δία—Ρόδ.....	2,8
Τοῦ Ὁράνζ ἐν Νέᾳ Ιερσέϋ.....	0,8
Τοῦ Βόστων ἐν Μασαχουσέτη.....	—

Οἱ πλεῖστοι τῶν σιδηροδρόμων τούτων λει-
τουργοῦσι διὰ τῆς ἐναερίου μεταβιβάσσεως τοῦ ρεύ-
ματος ἐκ τοῦ παραγωγοῦ εἰς τὸν κινητῆρα, καὶ
τῆς ἐπιστροφῆς αὐτοῦ διὰ μιᾶς τῶν τροχιῶν.

ΠΡΑΚΤΙΚΗ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ

Μετὰ τοὺς κατέχοντας τὰς ὑψίστας θέσεις
δὲν γνωρίζω ἄλλους δυστυχεστέρους ἀνθρώπους
παρὰ τοὺς φθονοῦντας αὐτούς.

Αἱ εὐθηναὶ κυβερνήσεις εἴνε ὡς τὰ εὐθηνὰ
ώρολγια: καταντῶσι νὰ στοιχίζωσι πολὺ¹
ἄκριτά.

Πλειότεροι εὐφυεῖς ἀνθρώποι χάνονται ἐκ τῆς
ἀργίας παρ' ὅσοι ἀναδεικνύονται ἐκ τῆς δρα-
στηριότητος.